Semmas

memo

1967
N·9

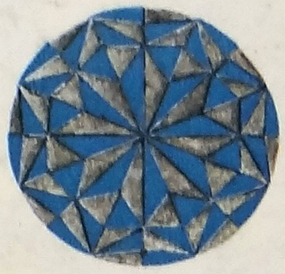

GITAROS SKAMBA TARPUVARTĖSE

— Meilės reikia visiems.

— Visiems?

— Visiems.

— Taip vadinasi nauja „bitlų“ plokštelė. Pradžia gerokai nustebino: orkestras sugrojo „Marseljetę“. Kai kas juos apšaukė net „raudonaisiais“.

— Dar jie zvimbia?

— Jie ir negalvoja nusileisti. Paskutinės jų dainos — vien eksperimentai. Jie ieško naujų formų, naujų styginių instrumentų savo kūriniams...

— Bet?

— Taip. Niujorke viešai degino jų plokšteles, studentų būriai piketavo prie Karnegi salės: „Bitlai! Nešdinkitės namo!“. Ir vis tik...

— Tai paprasčiausia bitlomanija!

— Skaičiau: atėjo mada, praėjo, bet „bitlai“ liko. Jie amžini. Pop-muzika turi savus klasikus.

— Mano kieme nėra ramybės.

— Gitaros?

— Gitaros.

— Vienas milicininkas juokėsi: „Aš būčiau laimingas, jeigu kiekvienam iš beslampinėjančių Laisvės alėjoje vaikinų padovanočiau po gitarą“.

— Gitaros problemos neišspręs...

— Bet jos padės išspręsti. Taip atsitiko Lenkijoje, Jugoslavijoje... Ten visuomeninės organizacijos pasitelkė gitaras.

— Oho! Jūs mane stebinat!

— Konkretus pavyzdys: anksčiau Senamiesčio vaikinai garsėjo muštynėmis. Dabar jie įrašinėja „Septimą“, renka plokšteles, svajoja apie originalų ansamblį. Paklauskite I-ojo milicijos poskyrio darbuotojų: jaunimo nusikalstamumo kreivė slenka žemyn.

— „Bitlų“ dėka?

— Gal kam tai ir paradoksas.

— Puiku. Bet kasdien po langais išklausyti tą miaukimą, kaukimą... Atleiskit, nėra jėgų.

— Mes patys jaunimą išvejam į kiemą, palėpes, koridorius. O jiems reikia padėti. Iki šiolei nepagalvojom, jog klubų reikia ne tik vaikams, bet ir septyniolikmečiams. Greta vaikų klubo Poškos gatvėje yra puikiausios patalpos — tik atlupkim langines, o visa kita padarys tie, kas šiandien sėdi ant laiptukų.

— Gerai. Ansamblių prisiveis, bet, jūs galvojate, įdomu klausyti, kaip nemokšos subiauroja liaudies dainas: „Siuntė mąne motinėlė“...

— Sutinku. Tuo reikia piktintis. Mes neturime nė vieno gero „big-bito“ ansamblio. Atsilikome nuo latvių, estų. Ne paslaptis, jog kai kurie miesto kultūros darbuotojai paniškai bijo gitarų... O tuo tarpu estų studentai gitaromis puikiausiai propaguoja ir liaudies dainas, ir šiuolaikinę poeziją.

— Vakar sūnus parsinešė „plaukuotą“ plokštelę, kartu miega; norėjau atimti — verkia, sako, brangiai mokėjau...

— „Bitlų“ plokštelė „pogrindyje“ kainuoja brangiai. Yra susikūrusios net „firmos“, kurios pelnosi, kai mes tuo tarpu dažnai ignoruojame jų muziką. Mes sakome „bitlai“— tai banalu, tai nepilnapročiai, piešiame karikatūras, parodijuojame, bet Kaune jų draugų daugiau, negu priešų...

— Na, jau manęs tai nesuagituosite!

— Bet sutikite, jog milicininkas teisus: gitara vis tik geriau, negu pavartėje išmaukta vyno bonka...

— Taip. Ir vis dėlto...

— Meilės reikia visiems. Ir tiems, kas myli gitaras.

Dialogą užrašė A. DARGIS

muzika anapus

1 „Mes amžini. atnešti dainą!“ ir... Mus įrašė į Britų Enciklopediją. Mūsų plokštelė, įdėta į kapsulę, paliktа 5967 neregėtiesiems plieno metų jaunimui“,—giriasi „bitlai“. Tačiau šių „dievišku, amžinų balsų“ rūpestėliai visai žemiški — turėti tvirtą finansinį pagrindą po kojomis, kai teks palikti sceną. „Bitlai“ — daugelio kompanijų akcijų savininkai, jie niekad nenusileidžia, kai reikalas liečia honorarą. Jų šūkis — „Kiekviena dieną mums turi viską. Paskutinė jų plokštelė taip ir vadinosi — „Mes mylime jus!“

2 „Scenoje mums tenka dirbti sunkiau, negu stipriausiam Liverpulio uosto krovikui...“— skundėsi Mikas Džageris (3 nuotr.) teisme. Jis su Keifu Ričardu — abu „akmenų“ (Rollingston's) ansamblio gitaristai ir solistai — nuteisti 1 metams ir 4 mėnesiams kalėjimo už nelegalų narkotikų vartojimą. Saulės „akmenys“ nemažė lygiai savaitę. Plokštelių industrijos bosai, patyrę milfiniškus nuostolius, greit juos išlaisvino.

3 Merginų kvintetas, vadovaujamas ledi Birds, San-Franciske yra ne mažiau populiarus už anglų „bitlus“. Savo programą merginos atlieka įvairiausiose klubuose.

4 nuotrauka. Geriausias JAV „big-bito“ ansamblis „Pakrantės berniukai“ (The Beach Boy's). Šio ansamblio solistas ir kompozitorius Karlas Vilsonas (pirmas iš dešinės) sudegino savo šaukimą į armiją, protestuodamas prieš karą Vietname. Korespondentams jis pareiškė: „Mano rankos visą gyvenimą laikys tik gitarą, bet jokiu būdu ne šautuvą!“ Karlas Vilsonas jau nubaustas 40000 dolerių bauda. Teismas gali jį nubausti dar 3 metams kalėjimo. Vis tik „apolitiškiausios muzikos“ stovykloje, reklamos šodžiais tariant, ansambliai nelygūs vienas kitam.

muzika anapus

1 „...Mes amžini. Mus įrašė į Britų Enciklopediją. Mūsų plokštelė, įdėta į kapsulę, palikta 5967 nerūdijančio plieno metų jaunimui“,—giriasi „bitlai“. Tačiau šių „dieviškų, amžinų balsų“ rūpesčiai visai žemiški — turėti tvirtą finansinį pagrindą po kojomis, kai teks palikti sceną. „Bitlai“ — daugelio kompanijų akcijų savininkai, jie niekad nenusileidžia, kai reikalas liečia honorarą. Jų šūkis — „Kiekviena diena mums turi atnešti dainą!“ ir... svarus sterlingų.

2.4 „Scenoje mums tenka dirbti sunkiau, negu stipriausiam Liverpulio uosto krovikui...“— skundėsi Mikas Džageris (3 nuotr.) teisme. Jis su Keifu Richardu — abu „akmenų“ (Rollingston's) ansamblio gitaristai ir solistai — nuteisti 1 metams ir 4 mėnesiams kalėjimo už nelegalų narkotikų vartojimą. Saulės „akmenys“ nematė lygiai savaitę. Plokštelių industrijos bosai, patyrę milžiniškus nuostolius, greit juos išlaisvino. Paskutinė jų plokštelė taip ir vadinosi — „Mes mylime jus!“

3 Merginų kvintetas, vadovaujamas ledi Birds, San-Franciske yra ne mažiau populiarus už anglų „bitlus“. Savo programą merginos atlieka įvairiausiuose klubuose.

5 nuotrauka. Geriausias JAV „big-bito“ ansamblis „Pakrantės berniukai“ (The Beach Boy's). Šio ansamblio solistas ir kompozitorius Karlas Vilsonas (pirmas iš dešinės) sudegino savo šaukimą į armiją, protestuodamas prieš karą Vietname. Korespondentams jis pareiškė: „Mano rankos visą gyvenimą laikys tik gitarą, bet jokiu būdu ne šautuvą!“ Karlas Vilsonas jau nubaustas 40000 dolerių bauda. Teismas gali jį nubausti dar 3 metams kalėjimo. Vis tik „apolitiškiausios muzikos“ stovykloje, reklamos žodžiais tariant, ansambliai nelygūs vienas kitam.

4

5